

Υπόθεση C-227/89

Ludwig Rönfeldt κατά Bundesversicherungsanstalt für Angestellte

(αίτηση του Sozialgericht Stuttgart
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

« Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Ασφαλιστικά δικαιώματα που έχουν κτηθεί σε κράτος μέλος πριν την προσχώρησή του στις Κοινότητες »

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	324
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Darmon της 12ης Δεκεμβρίου 1990	332
Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 1991	336

Περίληψη της αποφάσεως

Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση — Αντικατάσταση των διατάξεων των συμβάσεων περί κοινωνικής ασφαλίσεως που είχαν συναφθεί μεταξύ κρατών μελών — Διατήρηση των πλεονεκτημάτων που τους διασφάλιζε πριν ο συνδυασμός των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας και των διεθνών συμβάσεων

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 48, παράγραφος 2, και 51· κανονισμός του Συμβουλίου 1408/71, άρθρα 6 και 7)

Τα άρθρα 48, παράγραφος 2, και 51 της Συνθήκης έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την απώλεια κοινωνικοασφαλιστικών πλεονεκτημάτων την οποία θα προκαλούσε, για τους εργαζόμενους που άσκησαν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, η μη δυνατότητα εφαρμογής, κατόπιν της ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, των

συνβάσεων που ίσχυαν μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών και είχαν ενσωματωθεί στην εθνική τους νομοθεσία.

Πράγματι, μολονότι η αντικατάσταση με τον κανονισμό 1408/71 των διατάξεων των σχετικών με την κοινωνική ασφάλιση συμβάσεων

που είχαν συναφθεί μεταξύ κρατών μελών είναι υποχρεωτική, δεν μπορεί, ωστόσο, να έχει ως συνέπεια την αγνόηση των σκοπών των άρθρων 48 έως 51 της Συνθήκης, πράγμα που θα συνέβαινε εάν οι εργαζόμενοι που άσκησαν το δικαίωμά τους για ελεύθερη

κυκλοφορία στερούνταν πλεονεκτήματα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης που τους παρείχε πριν η εθνική νομοθεσία, είτε μόνη είτε σε συνδυασμό με τις διεθνείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης που είχαν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση C-227/89 *

I — Πραγματικά περιστατικά και κανονιστικό πλαίσιο

1. Ιστορικό της διαφοράς

Ο Rönfeldt, προσφύγων της κύριας δίκης, είναι Γερμανός υπήκοος και κατοικεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όπου κατέβαλε εισφορές, στο πλαίσιο του γερμανικού συνταξιοδοτικού συστήματος από το 1941 μέχρι τους πρώτους μήνες του έτους 1957. Εργαζόταν τότε ως υπάλληλος μιας θυγατρικής εταιρίας δανικής επιχειρήσεως στο Αμβούργο. Κατόπιν, και μέχρι το 1971, εργάστηκε στη μητρική εταιρία στην Κοπεγχάγη, κατά το διάστημα δε της εκεί εργασίας του κατέβαλε εισφορές στο δανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Κατόπιν εργάστηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον δημόσιο τομέα, υποκείμενος στην υποχρεωτική ασφάλιση.

Ήδη πριν επανακάμψει, αλλά και κατόπιν, από το έτος 1983, ο Rönfeldt επεχείρησε να

τακτοποιήσει την ασφαλιστική του κατάσταση, και ιδίως να ρυθμίσει το πρόβλημα του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης που είχε συμπληρώσει στη Δανία. Σκοπός των ενεργειών του ήταν να επωφεληθεί από τη δυνατότητα που του έδιδε η εσωτερική γερμανική νομοθεσία να ζητήσει πρόωρη συνταξιοδότηση στην ηλικία των 63 ετών. Αυτό, ωστόσο, δεν μπόρεσε να το επιτύχει διότι κατά την άποψη του καθού της κύριας δίκης (του Bundesversicherungsanstalt für Angestellte), ακόμα και μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 1408/71, σε ό,τι αφορά το Βασίλειο της Δανίας, οι καταβληθείσες στη Δανία εισφορές δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό των γερμανικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του αιτούντος παρά μόνο εφόσον ο τελευταίος έχει συμπληρώσει το γενικό και νόμιμο όριο ηλικίας που προβλέπει η δανική νομοθεσία, δηλαδή το 67ο έτος της ηλικίας του.

Για τον λόγο αυτό ο Rönfeldt προσέφυγε ενώπιον του Sozialgericht Stuttgart ζητώντας να αναγνωριστεί ότι δικαιούται να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα που του παρέχει η γερμανική νομοθεσία για πρόωρη συνταξιοδότηση, καθόσον οι περίοδοι ασφάλισης που συμπλή-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.